

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

09 iunie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Catană Vitalie în numele inculpatului Căpățînă Gheorghe, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Căpățînă Gheorghe Nicolae, născut la 06 mai 1974, în s.Pojoreni, r-nul Ialoveni, domiciliat în s.Rusca, r-nul Hîncești.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 03.09.2013 - 24.12.2013,
2. Instanța de apel: 30.01.2014 - 16.04.2014 și 24.11.2014 - 26.02.2015,
3. Instanța de recurs: 03.07.2014 - 28.10.2014 și 08.05.2015 - 09.06.2015.

În baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 24 decembrie 2013 a fost încetat procesul penal în privința lui Căpățînă Gheorghe în baza art.191 alin.(2) lit.c), d) Cod penal pe motiv că fapta comisă constituie o contravenție, și a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art.335 Cod contravențional, cu încetarea procesului în legătură cu expirarea termenului de tragere la răspundere contravențională.

2. Potrivit sentinței instanța de fond a constatat că Căpățînă Gheorghe se învinuiește în faptul că, activînd în calitate de pădurar la ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Hîncești-Silva”, în ocolul silvic Logănești, cantonul nr.6, în baza ordinului nr.51-c din 28 iunie 2005, fiind obligat în virtutea obligațiilor de serviciu și a pct.1 al contractului nr.9 cu privire la răspunderea materială deplină din 17 februarie 2006, potrivit căruia salariatul își asumă răspunderea materială individuală pentru asigurarea integrității valorilor transmise lui de către angajator, se obligă să aibă o atitudine gospodărească față de valorile transmise și să i-a măsuri de prevenire a prejudiciului, să informeze la timp angajatorul despre toate circumstanțele care amenință integritatea valorilor transmise, să țină la evidență, să întocmească și să prezinte în modul stabilit dările financiar-materiale și alte dări de seamă cu privire la circulația și soldurile valorilor transmise și art.36, pct.9 al Codului Silvic din 21 iunie 1996, potrivit căruia, produsele lemnoase pot fi transportate de la locul de recoltare sau de depozitare numai fiind însoțite de actele respective din care rezultă cu certitudine legalitatea provenienței acestora (bonul de expediție), a eliberat integral, contrar obligațiilor de serviciu, în prima perioadă a anului 2012, la o dată nestabilită, lui Sîrbu Alexandru - 20 de metri steri de lemn pentru foc, specii tari, lui Coșleț Ion - 24 metri steri de lemn pentru foc,

specii tari și lui Stanciu Vasile - 20 metri steri de lemn pentru foc, specii tari, cauzându-i astfel părții vătămate un prejudiciu material considerabil, în sumă totală de 26.880 lei.

3. Sentința a fost contestată cu apel de către procuror și reprezentantul părții vătămate, care au solicitat:

- procurorul, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Gh.Căpățînă să fie recunoscut vinovat și condamnat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.191 alin.(2) lit.c) d) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 700 u.c. cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare a bunurilor altor persoane inclusiv de pădurar pe un termen de 5 ani, invocând că a fost administrat un volum probatoriu impunător, potrivit căruia a fost stabilit cu certitudine existența elementelor infracționale în acțiunile lui Gh.Căpățînă și însușirea sumei de 26.880 lei, obținute ca rezultat al înstrăinării masei lemnoase; instanța a apreciat eronat acțiunile inculpatului și a admis exclusiv argumentele înaintate de apărare și inculpat, fără a ține cont de faptul că suma de bani în mărime de 26.880 lei obținută de către Gh.Căpățînă s-a aflat la acesta pe o perioadă impunătoare de timp din momentul obținerii de facto și pînă la momentul cînd acesta a introdus banii în contabilitate, adică la 22.06.2012, după inventariere și depistare a neajunsului; inculpatul în virtutea funcției sale deținute de pădurar și ca administrator direct asupra bunurilor încredințate, avea posibilitatea de a însuși bunurile (bani) rezultați din înstrăinarea masei lemnoase și intrarea în posesia acestora, precum și utilizarea lor, astfel, acțiunile sale urmau a fi încadrate juridic de către acuzare conform prevederilor art.191 alin.(2) lit.c), d) Cod penal;

- reprezentantul părții vătămate, casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art.191 alin.(2) lit.c) d) Cod penal; instanța a aplicat eronat legea contravențională față de Gh.Căpățînă, deoarece acesta a însușit ilegal banii pentru lemnele vîndute, prin acțiunile sale a prejudiciat considerabil întreprinderea, a încălcat obligațiile sale de serviciu și urmează să poartă răspundere penală, conform legii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 aprilie 2014, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de procuror și reprezentantul ÎS "Hîncești-Silva".

Instanța de apel a constatat că la materialele cauzei nu există nici un înscris contrasemnat de către inculpat, prin care s-ar dovedi cert că ÎS „Hîncești-Silva” a adus la cunoștința acestuia modalitatea și procedura de înstrăinare a bunurilor aflate în paza acestuia, astfel încît declarațiile contabilului O.Ciubotaru și ale contabilului ocolului silvic, L.Fărîma referitor la existența unei proceduri privind achitarea de către cumpărător a prețului lemnului ce urmează a fi cumpărat la casieria întreprinderii, care eliberează bonul și factura fiscală, nu pot fi interpretate în detrimentul inculpatului, căruia nu i-a fost adusă la cunoștință această procedură, contrar obligațiilor de angajator.

La fel, instanța de apel a menționat că, potrivit declarațiilor martorilor I.Fulga și Gh.Vornicescu, la data depistării neajunsului inculpatul a declarat că deține mijloacele bănești încasate de la cumpărătorii lemnului indicat ca neajuns, circumstanță, ce denotă că acesta nu a avut intenția de a însuși aceste mijloace bănești, fiind transmise în contul ÎS „Hîncești-Silva” la data de 22.06.2012, astfel, argumentele procurorului că instanța ar fi stabilit greșit stingerea neajunsului, sînt bazate doar pe declarațiile reprezentantului părții vătămate or, la materialele cauzei a fost anexat înscrisul, prin care se confirmă încasarea sumei.

Astfel, instanța de apel a conchis că concluzia primei instanțe că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii de delapidare, sînt juste și întemeiate.

5. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare procurorul și reprezentantul părții vătămate ÎS ”Hîncești-Silva”, care au solicitat casarea acesteia și remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, pe motiv că instanța a dat o apreciere eronată probelor administrate la caz și incorect a concluzionat că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii de delapidare; instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor invocate de procuror în apel și asupra tuturor probelor prezentate de partea acuzării, iar decizia instanței nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 28 octombrie 2014, au fost admise recursurile procurorului și reprezentantului părții vătămate ÎS ”Hîncești-Silva”, casată total decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, pe motiv că instanța de apel nu a ținut seama de cerințele art.414 Cod de procedură penală, nu a verificat legalitatea hotărîrii atacate, nu s-a pronunțat asupra tuturor probelor administrate și motivelor invocate în apel de procuror și reprezentantul părții vătămate ÎS ”Hîncești-Silva”, nu a apreciat la modul convenit probele administrate la caz pentru adoptarea unei soluții juste și corecte.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2015, au fost admise apelurile procurorului și reprezentantului părții vătămate ÎS ”Hîncești-Silva”, casată sentința și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Gh.Căpățîină a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.191 alin.(2) lit.c), d) Cod penal la amendă în mărime de 700 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare a bunurilor altor persoane pe un termen de 3 ani.

Instanța de apel a constatat că Căpățîină Gheorghe, activînd în baza ordinului nr.51-c din 28.06.2005 în calitate de pădurar la ÎS „Hîncești Silva”, ocolul silvic Logănești, cantonul nr.6, și fiind obligat în virtutea obligațiilor de serviciu și pct.1) din contractul cu privire la răspunderea materială deplină nr.9 din 17.02.2006, potrivit căruia „Salariatul î-și asumă răspunderea materială individuală pentru asigurarea integrității valorilor transmise lui de către angajator și se obligă: a) să aibă o atitudine gospodărească față de valorile transmise și să ia măsuri de prevenire a prejudiciului; b) să informeze la timp angajatorul despre toate circumstanțele care amenință integritatea valorilor ce i-au fost transmise; c) să țină la evidență, să întocmească și să prezinte în modul stabilit dările de seamă financiar-materiale și alte dări de seamă cu privire la circulația și soldurile valorilor ce i-au fost transmise; și art.36 pct.9) din Codul Silvic din 21.06.1996, potrivit căruia produsele lemnoase pot fi transportate de la locul de recoltare sau de depozitare numai fiind însoțite (pe toată durata transportului) de actele respective din care rezultă cu certitudine legalitatea provenienței acestora (bonul de plată, factura de expediție, etc.), a eliberat ilegal și contrar obligațiilor de serviciu în prima perioadă a anului 2012, la o dată nestabilă, lui Sîrbu Alexandru - 20 metri steri de lemn pentru foc specii tari, lui Coșleț Ion - 24 metri steri de lemn pentru foc specii tari, lui Stanciu Vasile - 20 metri steri de lemne pentru foc specii tari, cauzîndu-i astfel părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 26.880 lei.

Respectînd prevederile art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării reciproce, a conchis că acestea cert dovedesc vinovăția lui Gh.Căpățîină în săvîrșirea infracțiunii imputate, iar acțiunile lui urmează a fi calificate în baza art.191 alin.(2) lit.c), d) Cod penal.

Astfel, din conținutul deciziei rezultă că această concluzie s-a tras avînd în vedere depozițiile inculpatului Gh.Căpățînă, care nu a negat faptul că la efectuarea inventarierii s-a depistat lipsa a 64 metri steri lemne, pe care el i-a eliberat persoanelor fizice fără factură fiscală și pentru care a primit bani în sumă de 26880 lei, însă nu i-a introdus în contabilitatea întreprinderii, pe motiv că nu avea transport cu ce se deplasa în Hîncești, dar ulterior, după inventariere, dînsul a introdus banii în contabilitate;

- declarațiile reprezentantului părții vătămate Z.Postolachi, care a declarat că la 05.06.2012 inculpatul a depus cerere pentru acordarea concediului în legătură cu ce, la 13.06.2012, s-a efectuat inventarierea sectorului încredințat acestuia, în urma căreia s-a depistat un neajuns de 64 metri steri lemne. Inculpatul a explicat că a eliberat masa lemnoasă în baza uneia și aceeași facturi, motivînd că nu avea transport cu ce veni la întreprindere pentru a primi facturi, și a fost de acord de a achita valoarea acesteia în sumă de 26880 lei, introducînd suma dată în contabilitate la 22.06.2012;

- declarațiile martorului I.Coșleț, care a relatat că a procurat de la inculpat lemne în volum de 24 metri steri, cu toate că cunoștea că urma să se ducă personal în contabilitate să achite pentru lemn și să primească factură, însă a achitat banii inculpatului, ca acesta ulterior să-i introducă în contabilitate;

- declarațiile martorului Ig.Vicol, care a explicat că primind de la Gh.Căpățînă cantonul sub supraveghere, împreună cu inculpatul și șeful Gh.Vornicescu, au efectuat inventarierea și s-a depistat neajuns de masă lemnoasă, în privința neajunsului inculpatul nu a explicat nimic. Procedura procurării masei lemnoase este că persoana care dorește să procure lemne se adresează la întreprindere unde achită banii pentru lemn, i se eliberează un bon pe care îl prezintă pădurarului, în baza căruia acesta din urmă eliberează lemnul;

- declarațiile analogice ale martorului Iu.Fulga, referitor la efectuarea inventarierii și depistarea neajunsului, care a mai concretizat că în cazul în care cumpărătorul vine în pădure și dă banii pentru lemne pădurarului, acesta pleacă în contabilitate unde introduce banii, i se eliberează factură și apoi eliberează masa lemnoasă;

- declarațiile analogice ale martorului Gh.Vornicescu, care a mai comunicat că procedura pentru eliberarea masei lemnoase constă în aceea că, persoana fizică sau juridică se adresează în contabilitate, unde achită producția forestieră de care are nevoie, i se eliberează bon de casă și factură care se întocmește în trei exemplare, două facturi împreună cu bonul se înmînează cumpărătorului, care le prezintă pădurarului, acesta semnează facturile, după care o factură rămîne la cumpărător, deoarece este necesară la drum, factura se eliberează cînd se ridică masa lemnoasă;

- declarațiile martorului O.Ciubotaru, care a lămurit că cunoaște că în urma inventarierii la cantonul unde activează inculpatul s-a depistat un neajuns de lemne în valoare de 26880 lei, care ulterior, la 26.06.2012, inculpatul i-a achitat în contabilitate. Conform procedurii, persoana care dorește să procure lemn, se adresează la întreprindere, achită în contabilitate cantitatea de lemn de care are nevoie, i se eliberează bonul fiscal și factura fiscală, pe care le prezintă pădurarului și ultimul, în baza acestor documente, eliberează producția forestieră;

- declarațiile analogice ale martorului L.Fărîmă, referitor la procedura procurării producției forestiere, care a mai concretizat că nu cunoaște în baza la ce document inculpatul a eliberat masa lemnoasă, deoarece acestuia nu i-a fost eliberată factură fiscală care ar indica suma de 26880 lei. În cazul în care cumpărătorul încredințează banii pădurarului, acesta vine în contabilitate unde introduce banii și i se eliberează factura fiscală, după care eliberează masa lemnoasă, potrivit legislației în vigoare pădurarul nu are dreptul de a lua banii de la cumpărător;

și actele cauzei - cererea directorului ÎS „Hîncești Silva”, rezultatul inspectării financiare nr.27-06-04/561 din 15.05.2013, ordinul nr.122 din 22.06.2012, dispoziția de încasare, contractul individual de muncă nr.16 din 28.06.2005, rezultatul inventarierii din 13.06.2012, raportul privind mișcarea producției forestiere pentru luna iunie 2012, contractul cu privire la răspunderea materială deplină nr.9 din 17.02.2006, instrucția de funcție a pădurarului cantonului nr.6, care sînt descrise detaliat în decizia instanței de apel.

Instanța de apel a conchis că probele sus menționate, administrate în cadrul cercetării judecătorești din punct de vedere al pertinentei și concludenței, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, iar declarațiile acestuia privind nevinovăția sa în cele imputate, instanța le-a apreciat critic, considerîndu-le ca un mijloc de apărare a acestuia.

În acest sens, instanța a reținut că Gh.Căpățîină a fost angajat în calitate de pădurar fiindu-i încredințate bunurile în baza raporturilor de muncă, acesta avînd în sarcina de a deține bunurile respective, precum și atribuția de a le administra, și lui îi revine răspunderea pentru respectarea regimului de utilizare a bunurilor încredințate, precum și pentru asigurarea integrității lor.

La fel, instanța de apel a constatat că, în speță, este demonstrată atît latura obiectivă, cît și cea subiectivă a infracțiunii de delapidare, deoarece Gh.Căpățîină, manifestînd intenție directă față de delapidarea averii străine în scop de cupiditate, a înstrăinat contrar obligațiilor de serviciu 64 metri steri de lemn, însă banii nu i-a introdus în contabilitate, dar i-a însușit, și abia după ce a fost depistat neajunsul, acesta a declarat că este de acord să întoarcă banii, introducînd banii doar după 10 zile de la momentul inventarierii și depistării neajunsului. Prin urmare, inculpatul a deținut ilegal în posesia sa banii în sumă de 26880 lei, intenția de a-i întoarce fiind manifestată doar după ce a fost depistat neajunsul în urma inventarierii. Declarațiile inculpatului referitor la imposibilitatea achitării sumei date la momentul primirii, pe motiv că nu a avut posibilitatea de a se deplasa în or.Hîncești, instanța le-a apreciat critic, deoarece s-a constatat că acesta la data de 11.06.2012 a fost în contabilitate și a introdus în casă bani pentru 5 metri de lemn, însă nu a achitat și suma de 26880 lei primită de la A.Sîrbu, I.Coșleț și V.Stanciu pentru lemnul eliberat și nici nu a informat contabilitatea și administrația că a eliberat acestora lemn și că a luat de la ei bani, pînă cînd nu a fost efectuată inventarierea și depistat neajunsul.

De asemenea, instanța de apel a relatat că, vinovăția inculpatului se dovedește prin însuși declarațiile acestuia, care a recunoscut că masa forestieră de 64 metri nu a fost luată la evidență contabilă, că nu au fost eliberate facturi pentru masa lemnoasă și că nu a introdus în contabilitate suma de 26880 lei, acoperind neajunsul respectiv doar după ce acesta a fost depistat.

Reieșind din aceste constatări, instanța de apel a concluzionat că prima instanță a dat o apreciere eronată probelor administrate în cauză, a dat o încadrare juridică greșită a faptei săvîrșite de Gh.Căpățîină, ajungînd la concluzia greșită că acesta a comis contravenția prevăzută de art.335 Cod contravențional, adică samavolnicia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel, ținînd seama de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal, de circumstanțele cauzei, de scopul legii penale, de persoana inculpatului a considerat că va fi echitabilă și rezonabilă aplicarea în privința acestuia a pedepsei sub formă de amendă, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare a bunurilor altor persoane.

8. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul V.Catană în numele inculpatului Gh.Căpățînă care, invocînd temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motiv că instanța de apel a dat o apreciere eronată probelor administrate în cauză; fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii; instanța de apel a reținut doar partea din declarațiile martorilor care se referă la explicarea procedurii de vînzare a lemnului și care relevă faptul că inculpatul a încălcat regulile de eliberare a lemnului vîndut, dar nu a coroborat această parte a mărturiilor cu cealaltă parte, care probează faptul că inculpatul nu și-a însușit suma de bani și anulează elementele ce îl incriminează pe acesta; martorii L.Fărîmă, Iu.Fulga, O.Ciubotaru au explicat procedura de vînzare a masei lemnoase; instanța de apel nu a motivat în ce constă prejudiciul cauzat în condițiile în care inculpatul a achitat suma de 26880 lei în contabilitate; instanța de apel și-a întemeiat decizia pe presupuneri, pe aprecierea critică a apărării și considerația afirmațiilor care au „administrat un volum probatoriu impunător, potrivit căruia a fost stabilit cu certitudine existența elementelor infracționale ale inculpatului”; prima instanță a constatat existența încălcărilor comise de inculpat însă, ținînd seama de circumstanțele cauzei corect a dispus că fapta inculpatului nu constituie infracțiune.

9. Judecînd recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind neîntemeiat, Colegiul penal, concluzionează că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, la care face referire recurentul, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Analizînd temeiurile invocate în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat, lipsind temeii de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul nu este de acord cu condamnarea lui Gh.Căpățînă în baza art.191 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, considerînd că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

Sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul constată că instanța de apel, respectînd prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, le-a examinat complet și obiectiv, sub aspectul pertinentei și concludenței, atît pe cele obținute în procesul urmăririi penale, cît și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui Gh.Căpățînă în comiterea infracțiunii imputate, să fie justă și întemeiată, corect încadrînd acțiunile acestuia în baza art.191 alin.(2) lit.c), d) Cod penal - delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, cu folosirea situației de serviciu și cauzarea de daune în proporții considerabile.

Astfel, conform conținutului deciziei, instanța de apel a conchis că vinovăția lui Gh.Căpățînă în săvîrșirea infracțiunii incriminate se dovedește prin probele acumulate legal în cadrul urmăririi penale, precum și administrate în cadrul cercetării judecătorești, și recercetate în cadrul instanței de apel, și anume: declarațiile inculpatului, a reprezentantului

părții vătămate Z.Postolachi, a martorilor I.Coșleț, O.Ciubotaru, L.Fărîmă, Iu.Fulga, Gh.Vornicescu, și actele cauzei - cererea directorului ÎS „Hîncești Silva”, rezultatul inspectării financiare nr.27-06-04/561 din 15.05.2013, ordinul nr.122 din 22.06.2012, dispoziția de încasare, contractul individual de muncă nr.16 din 28.06.2005, rezultatul inventarierii din 13.06.2012, raportul privind mișcarea producției forestiere pentru luna iunie 2012, contractul cu privire la răspunderea materială deplină nr.9 din 17.02.2006, instrucția de funcție a pădurarului cantonului nr.6.

Probele indicate sînt detaliat descrise în decizia instanței de apel și la pct.4 al prezentei decizii, și care sînt pertinente, concludente, utile și veridice, coroborează între ele și nu prezintă temeii de îndoială.

Prin urmare, argumentele recurentului, precum că inculpatul nu este vinovat de comiterea infracțiunii pentru care a fost condamnat, sînt neîntemeiate și contravin actelor cauzei - declarațiilor reprezentantului părții vătămate, a martorilor, inclusiv și a inculpatului, care nu a negat faptul că a eliberat producție lemnoasă lui A.Sîrbu, I.Coșleț și V.Stanciu fără factură fiscală și a primit de la ei banii în sumă de 26880 lei, fapt despre care nici nu a informat contabilitatea și administrația, pînă cînd nu a fost efectuată inventarierea și depistat lipsa a 64 metri steri de lemn.

Nu poate fi reținut nici temeiul, precum că inculpatul a motivat neachitarea în contabilitate a sumei date prin faptul lipsei posibilității de a se deplasa în or.Hîncești, deoarece instanța a constatat că inculpatul, pînă a pleca în concediu, la 11.06.2012, a fost în contabilitate și a achitat bani pentru 5 metri de lemn, însă nu a achitat și suma de 26880 lei primită de la A.Sîrbu, I.Coșleț și V.Stanciu pentru lemnul eliberat.

Lipsită de temei este și afirmația părții apărării, precum că instanța de apel a reținut în mod greșit că inculpatul a eliberat masa lemnoasă contrar atribuțiilor de serviciu, deoarece conform obligațiilor de serviciu și pct.1) al contractului nr.9 cu privire la răspunderea materială deplină din 17.02.2006, salariatul î-și asumă răspunderea materială individuală pentru asigurarea integrității valorilor transmise lui de către angajator, astfel Gh.Căpățîna s-a obligat să aibă o atitudine gospodărească față de valorile transmise și să i-a măsuri de prevenire a prejudiciului, să informeze la timp angajatorul despre toate circumstanțele care amenință integritatea valorilor transmise, să țină la evidență, să întocmească și să prezinte în modul stabilit dările financiar-materiale și alte dări de seamă cu privire la circulația și soldurile valorilor transmise și art.36 pct.9) din Codul Silvic, potrivit căruia, produsele lemnoase pot fi transportate de la locul de recoltare sau de depozitare numai fiind însoțite de actele respective din care rezultă cu certitudine legalitatea provenienței acestora.

În cauză, cert s-a constatat că Gh.Căpățîna a eliberat masa lemnoasă cet.A.Sîrbu, I.Coșleț și V.Stanciu fără acte respective - factură fiscală și bon de plată a lemnului în contabilitate.

Nu pot fi reținute nici argumentele recurentului, precum că instanța de apel nu a motivat în ce constă prejudiciul cauzat, deoarece în rezultatul inspectării financiare nr.27-06-04/561 din 15.05.2013, s-a constatat că în urma inventarierii efectuate la 13.06.2012, a fost depistată lipsa a 44,8 m³ sau 64 m/steri de lemn de foc specii tari, valoarea căroră, ținînd cont de prețurile masei lemnoase aprobate prin ordinul întreprinderii nr.20 din 30.11.2011, este de 26880 lei, ceea ce și constituie prejudiciul cauzat întreprinderii în rezultatul acțiunilor de delapidare a averii străine ale inculpatului Gh.Căpățîna. Iar faptul că inculpatul ulterior a introdus în contabilitate suma dată, nu-l liberează de răspundere pentru acțiunile comise.

Prin urmare, argumentele recurentului, precum că inculpatul Gh.Căpățîna nu a comis infracțiunea incriminată și în acțiunile lui lipsesc elementele infracțiunii imputate, sînt neîntemeiate și contravin actelor cauzei.

Afirmațiile recurente, precum că instanțele de judecată incorect au apreciat probele cauzei punându-le la baza sentinței de condamnare, nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursului, deoarece, ca probe, acestea sînt adunate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanță conform legislației în vigoare. Cu atît mai mult că, conform art.27 și art.414 alin.(2) Cod de procedură penală, aprecierea probelor și circumstanțelor de fapt ale cauzei ține de competența instanțelor de fond și de apel.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească devenită definitivă.

Astfel, analizînd materialele cauzei și hotărîrile judecătorești atacate, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea hotărîrilor judecătorești contestate.

Instanța de recurs constată că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea acestuia, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Concomitent, se constată că pedeapsa este stabilită inculpatului cu respectarea prevederilor art.61, 75-76 Cod penal, în limita sancțiunii norme penale în baza căreia a fost declarat vinovat, ținîndu-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana acestuia și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuează răspunderea.

Potrivit dispoziției art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecînd recursul, îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate.

În acest context, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de avocatul V.Catană în numele inculpatului Gh.Căpățîină, și, potrivit legii, se dispune respingerea recursului ca inadmisibil.

7. În conformitate cu prevederile art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de avocatul Catană Vitalie în numele inculpatului Căpățîină Gheorghe, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2015 în cauza penală în privința acestuia, cu menținerea hotărîrii atacate.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 07 iulie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun